

Mücellâ

– GÜŞTA · 21 Şubat 2021

MÜCELLÂ

Mücellâ hep geç kaldım erkenden gelip aşka
Yoksuldum, neyim vardı bir avuç şir'den başka ?

Saat tiktaklarını dinle Mücellâ içten
Kahrır grisi rengi savur sokaklarıma
Bağrımda sendeleyeni haşmetli bir sevinçten
Senli yarınlar düştü çökük şakaklarıma
Mücellâ bu aşk değil, aşktan öte bir olay
Kalmaktır müşkül olan gitmek elbette kolay

Sana ağır yaralı kadifeden hislerim
Kükreyen gözlerini gözlerime kerem et
Her adımda sevdâna çıkarsa kavislerim
Göğsümdeki yangını ya öldür ya verem et
Sen şehrimsin Mücellâ, ucu bucağı kayıp
Taşlarını döşesem berrâğında yıkayıp

Manzûmeler içinde yazmaktan tabiatım
Dört nala sevdalara koşardım dolu dizgin
Neşideler keyifsiz, son nefeste lügatım
Söyle bu muydu senin hakikaten aşk çizgin ?
Gitme Mücellâ gitme sen gidersen birikir
Dudaklarımda sükût oluverir bir zikir

Saatim hiçe durdu yelkovanım göçebe
Zamanın kıskaçları örseliyor bendimi
Mücellâ derman diye sokuldukça akrebe
Dizlerinin dibinde buluyorum kendimi
Sardı kanamalıdan bir yaranın ağrısı
Neden duymazsın işte bu sana dön çağrısı

Oysaki ben her demin en koyu kucağında
Sana göç eylemiştim dudaklarımda adın

Baharda sarmalayıp donduğum sığağında
Sevdâya yüz çevirip vedâyı adımladın
Sana azaldım işte Mücellâ dinle dur da
Ben ölürüm yoluna vurup kıran sen ol da

•••••❖••••• GÜŞTA